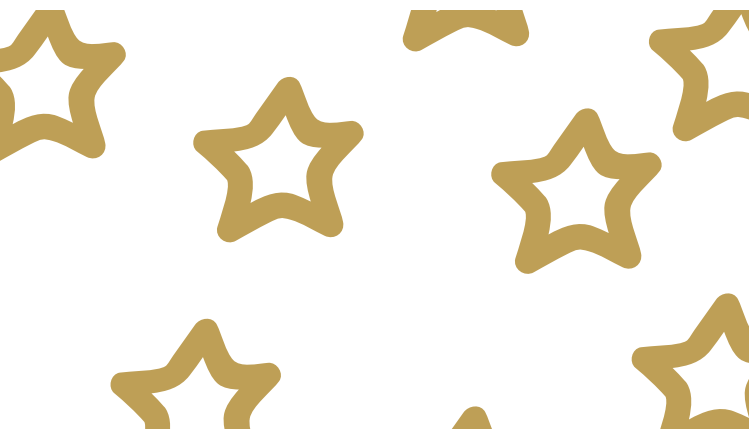

Mozartovy děti

Slavnostní koncert
Mozartových dětí

Janáčkovo divadlo

11. června 2023, 19:00

Pořad koncertu

LEOŠ JANÁČEK

Fanfáry ze *Sinfonietty* I 2'

FELIX MENDELSSOHN BARTHOLDY

Klavírní koncert č. 1 g moll op. 25 I 21'

1. Molto allegro con fuoco
2. Andante
3. Presto - Molto allegro e vivace

RUDOLF FIRKUŠNÝ

Klavírní koncert, *obnovená premiéra* I 12'

přestávka | 20'

ANTONÍN DVOŘÁK

Symfonie č. 8 G dur op. 88 I 40'

1. Allegro con brio
2. Adagio
3. Allegretto grazioso
4. Allegro ma non troppo

Alexandr Klement klavír (Mendelssohn)

Jakub Sládek klavír (Firkušný)

Filharmonie Brno a „**mladí Mozarti**“,

žáci ZUŠ Jihomoravského kraje

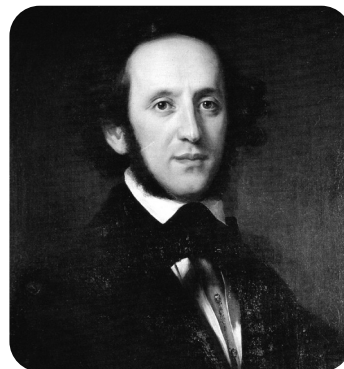
dirigent **Dennis Russell Davies**

Slavnostní koncerty festivalu Mozartovy děti se nikdy netajily vysokými ambicemi: v minulých letech před děti kladly výzvy jako provedení Dvořákovy Novosvětské symfonie (2014) či Musorgského Obrázků z výstavy (2019), spolupráce s Hradišťanem (2016), jazzovým big-bandem (2017) nebo rockovou kapelou Tata Bojs (2020). Zcela mimořádnou událostí, zaznamenanou i kamerami České televize, byl loňský Slavnostní koncert, který přinesl hned tři různé spolupráce Filharmonie Brno s dětskými umělci: děti tvořily základ velkého tělesa doplněného o dospělé hudebníky (ve skladbě *Neviditelný les* Kryštofa Mařátky), „Mozartovy děti“ rozšířily řady brněnských filharmoniků (Dvořákův Holoubek) a posluchači Taneční konzervatoře Brno se zhostili pohybové složky v baletu Bohuslava Martinů *Kdo je na světě nejmocnější?*.

Slavnostní koncert Mozartových dětí tak každý rok nabízí něco nového. A nejinak je tomu i letos. Mladí hudebníci nastudovali fanfáry z Janáčkovy *Sinfonietty*, v klavírních koncertech se jako sólisté představí dva vítězové soutěže Amadeus z různých let – Alexandr Klement, který zvítězil před čtyřmi lety, a Jakub Sládek, který se již věnuje klavírní hře jako profesionál. Ve druhé polovině koncertu usednou nejtalentednější dětské hudebníky ze ZUŠ z celého Jihomoravského kraje, aby spolu s brněnskými filharmoniky provedli *Osmou symfonii* Antonína Dvořáka.

Velké poděkování patří žákům, jejich pedagogům, ředitelům zúčastněných ZUŠ, Konzervatoři Brno a zástupcům Asociace základních uměleckých škol. ZUŠ Brno, Smetanova 8 a jejím řediteli Petru Karasovi děkujeme za mimořádnou podporu a spolupráci na přípravě a organizaci celého projektu Mozartovy děti.

O skladbách

Skladby **Felixe Mendelssohna Bartholdyho** (1809 až 1847) podléhají v koncertním repertoáru změnám ve vývoji vkusu; vzor tomuto kolísání jim nelze upřít trvalou hodnotu – rozvoji německého romantismu, jenž nebyl prost nebezpečí jisté těžkopádnosti, přinesly žádoucí prvek kultivované nenucenosti a duchaplné elegance. Mendelssohnovy melodie jsou nepopsatelně líbezné a nesou zřetel-

nou pečef osobnosti, tím spíš, že jsou podány s jedinečným smyslem pro nástrojový zvuk, jímž Mendelssohn vyniká i mezi takovými mistry instrumentace, jakými byli Weber a Schubert. To všechno a navíc ještě neobvyklá osobní kultura a široký rozhled mu umožnily rozvíjet na tradičním klasickém formálním základu poetický svět romantických představ a citů už zcela v duchu nového století.

První z obou svých **klavírních koncertů** napsal dvaadvacetiletý jako vlastně první romantický koncert pro klavír po Chopinovi – žádný z obou jeho jmenovaných předchůdců se tomuto oboru nevěnoval. Vášnivého a poněkud ponurého výrazového světa tóniny g moll využívá, jak náleží; do bouřlivého orchestrálního úvodu vpadá sólista a rovnou začne rozvíjet neklidnou a jakoby těžko uchopitelnou hlavní myšlenku. Vedlejší téma je motivicky kompaktnější, ale očekávané melodické spočinutí nepřinese, ponechávajíc všemu hudebnímu dění pod tragicky rozrytou oblohou jeho bezútěšný ráz, zdůrazňovaný ještě dopadem beethovenovsky osudového motivu tří osmin a čtvrtky na jednom tónu.

Tím účinnější je potom – po spojovacím přechodu a dlouhém úvodu – vstup nádherně zpěvného tématu druhé věty v přeslaském souzvuku smyčců – melodický génus Mendelssohnův v ryzí podobě. Jeho úlevný klid naplňuje celou větu až po závěrečnou gradaci, na niž naváže známé osudové rozechvění v g moll: přechod spojující doznělé *andante* s následující větou připomene původní ladění. Vlastní finále však o něm už nechce vědět a probíhá jako brilantní rondo v G dur až do efektního závěru.

Jiří Beneš, 2012

Kde začít. Když náš otec **Rudolf Firkušný** v roce 1994 zemřel, občas jsme s bratrem Igorem zaslechli něco o tajuplném díle, jakési jeho skladbě. Rozhodně nešlo o prostou písničku nebo etudu, o kterých se občas zmiňovala naše maminka Taťána, když mluvila o raných studiích našeho otce u Leoše Janáčka, ale o rozsáhlejší dílo pro klavír a orchestr. Vybavuji si, jak jsem jednou ve Staatsburgu zahlédla otce, jak kráčel po pěšince lemované narcisy ke svému studiu a pod paží nesl úzkou, v tmavých deskách vázanou partituru. Chystal se na setkání s Leonem Botsteinem, nejspíš aby si popovídali o vznikajícím hudebním festivalu na Bard College, který se zahajoval v srpnu 1990. Setkání skončeno a otec se vrací zpět, opět s partiturou pod paží. Nedalo mi to a zvědavě jsem se zeptala, o co se jedná. Svým typicky skromným způsobem zamumlal něco o tom, že jde o **klavírní koncert**, který napsal jako velmi mladý hoch. Chtěla jsem se na noty podívat, na okamžik partituru otevřel, pak ji ale zaklapnul a odebral se nahoru, aby jí opět někam bezpečně zasunul. Když jsem se otce později zeptala, jestli se tento koncert někdy hrál, odpověděl, že ano, jednou a jím samotným, když skládal závěrečnou zkoušku na Pražské konzervatoři, aby dokončil své magisterské studium v oboru klavír a kompozice. Bylo to 27. června 1929 a jemu bylo sedmnáct let. Naléhala jsem, jestli by nám partituru někdy nepřečhl, ale on že ne a ne, že už by se to nikdy hrát nemělo, že to byl plod mladické bujarosti, příliš okázalý a virtuózní, silně ovlivněný jinými skladateli. A pokračoval v tom duchu, že existuje tolik dalších skladeb, které by si více zasloužily provedení, a on by tento seznam nezahltil dílem, které považuje za nevyzrálý pokus. Roky na to jedna z jeho bývalých studentek na Juilliard School, Sara Davis Buechner, sdílela vzpomínku na podobnou konverzaci, kdy otec přinesl svůj rukopis na společnou hodinu a ona stačila do partitury jen krátce nahlédnout.

V roce 2005, po smrti naší matky, jsme se s Igorem stali správci otcova odkazu a svěřili jsme většinu jeho archivu včetně partitury záhadného klavírního koncertu knihovně a archivu The Juilliard School v New Yorku. Čas od času byl o koncert zájem a naše odpověď byla vždy stejná: náš otec si za svého života nepřál, aby se hrál, a my respektujeme jeho přání. Takže po letech, kdy pokaždé zaznělo ne, proč najednou ano?

Odpověď se rýsuje ve formě dvou poděkování: jednak Leonu Botsteinovi, jehož vytrvalý zájem a ocenění potenciální pedagogické hodnoty díla nakonec zvítězily a vyústily v přehodnocení partitury; a pak Dennisovi Russellu Daviesovi, který byl ochoten si dílo prohlédnout, zhodnotit, zda si zaslouží, aby bylo znovu provedeno, a umožnil, aby znovu zaznělo.

Na závěr ještě další dvě poděkování: klavíristovi Jakubu Sládkovi a hráčům Filharmonie Brno, kteří tuto hudbu společně oživí. Čekala jsem na tento moment více než půl století a s velkým napětím se těším!

Veronika Firkušná
New York, NY, únor 2023

Komponováním symfonií se **Antonín Dvořák** (1841 až 1904) zabýval od juvenilních let prakticky po celý svůj tvůrčí život. Na jeho devět děl v tomto žánru tak lze nahlížet jako na místy trnitou, avšak vždy podnětnou cestu za symfonickým ideálem, na jejímž konci stojí *Novosvětská symfonie*, skladba z celého Dvořákova odkazu nejslavnější. K pilířům světového orchestrálního reper-

toáru patří ovšem i předchozí **Symfonie č. 8 G dur**, vytvořená během pouhých dvou měsíců na přelomu léta a podzimů roku 1889. Osmáctýřicetiletý Dvořák ji napsal za přijetí do České akademie císaře Františka Josefa I. pro vědy, slovesnost a umění a učinil z ní jednu ze svých nejosobitějších a nejzvláštnějších symfonií, v souladu se svým záměrem v tomto díle své myšlenky podat jiným způsobem než v obvyklých všeobecně užívaných a uznaných formách. A tak je tradiční čtyřvětý útvar ozvláštněn řadou nezvyklých, na svou dobu překvapivých momentů, týkajících se zejména práce s tematickým materiálem.

Kupříkladu hned ve vstupní větě (*Allegro con brio*) je do sonátové formy – na začátku expozice, provedení a reprízy – zakomponováno výrazné hymnické, dále však nerozváděné téma, znějící pokaždé v takřka nezměněné podobě. Hlavní myšlenka ohlašující se ve flétně připomíná šibetání probouzejícího se ptactva, a tedy celé přírody – to je obecně východisko mnohé Dvořákovy hudby. Druhá část (*Adagio*) střídá různé nálady, na poměry pomalé větě nezvykle kontrastně, místy i dramaticky. Scherzová třetí věta (*Allegretto grazioso*) začíná melancholickou valčíkovou melodií, na kterou navazuje tematický materiál odvozený z Toníkova zpěvu *Tak mladé děvčátko, tak starý muž* z Dvořákovy opery *Tvrď palice*. Finále (*Allegro ma non troppo*) je vystavěno na rafinované kombinaci sonátové a variační formy. Pestrý hudební tok organicky spojuje melodie vznešené a patetické s názvuky lidovými a naivními, díky čemuž bývá Dvořákovy *Osmá symfonie* pokládána za předzvěst vrcholných symfonií Gustava Mahlera. Poprvé zazněla na tzv. (třináctém) populárním koncertě pražské Umělecké besedy 2. února 1890 o 12. hodině polední v Rudolfinu; orchestr Národního divadla dirigoval skladatel, který se taktovky ujal i při následujících provedeních v Londýně a Frankfurtu nad Mohanem.

Tiskem *Osmá symfonie* vyšla nikoli u Simrocka, do té doby hlavního Dvořákovy vydavatele, se kterým se skladatel kvůli svým představám o honoráři a ambicím nepohodl, ale v péči londýnské firmy Novello – odtud také pochází někdy užívaný podtitul *Anglická*, který ovšem s obsahem symfonie nemá nic společného.

Vítězslav Mikeš, 2023

Alexandr Klement se narodil před 14 lety v Brně. V 7 letech se začal učit hrát na klavír ve třídě Ireny Marečkové, pod jejíž vedením pracuje dosud v rámci ZUŠ Pavla Křížkovského. Je absolutním vítězem a laureátem několika národních i mezinárodních soutěží, jako například Amadeus Brno, Prague Junior Note, Pro Bohemia, Mládí a Bohuslav Martinů či soutěží MŠMT. Již třikrát se mu podařilo získat stipendium v rámci programu MenART, díky kterému může pravidelně konzultovat s pianistou Ivo Kahánkem. Sólově vystoupil ve Dvořákově síni Rudolfiny na pozvání pěvkyně Magdaleny Kožené a na festivalech Pražské jaro, Chopinovy Mariánské Lázně nebo Svátky hudby na pozvání Václava Hudečka. Pravidelně koncertuje jako sólista s orchestrem Czech Virtuosi nebo Barocco sempre giovane. Účastní se mnoha masterclass, např. pod vedením Ivana Klánského, Ivo Kahánka, Xenie Hranické či Ohada Ben-Ariho.

Věnuje se také hře na flétnu pod vedením Marie Škárkové. Jeho posledním velkým úspěchem je absolutní vítězství v ústředním kole soutěže MŠMT v komorní hře a mimořádná cena poroty za provedení flétnového partu. I na tento nástroj pravidelně koncertuje jako sólista s orchestry a účastní se mezinárodních masterclass pod vedením Jiřího Bystroně, Ivici Gabrišové, Jana Ostrého, Václava Kunta, Lukasje Zimnika a Katalin Stefuly.

Jakub Sládek se narodil v Brně v roce 1996 a hře na klavír se věnuje od šesti let. V současnosti studuje v prestižním postgraduálním programu Artist Diploma na Guildhall School of Music & Drama v Londýně u profesora Ronana O'Hory a profesorky Noriko Ogawy.

Začínal na ZUŠ Brno, Smetanova 8 ve třídě Ireny Marečkové. Bakalářské a magisterské studium absolvoval ve třídě profesora Františka Malého na AMU v Praze, kde získal cenu Naděždy Pochlebinové-Sažinové určenou nejlepším absolventům v oboru klavír. Je držitelem ceny Yamaha Music Foundation of Europe Prize a umělcem nadace Talent Unlimited Trust. V současnosti spolupracuje s hudebním vydavatelstvím Toccata Classics v Londýně, pro které v příštích letech bude nahrávat kompletní sólové klavírní dílo Jana Nováka v rozsahu několika CD. Zúčastnil se mnoha interpretačních kurzů, například s Imogen Cooperovou, Christianem Blackshawem, Cristinou Ortiz, Lukášem Vondráčkem, Yury Shadrinem nebo Andreou Bonattou. Další mistrovské kurzy a konzultace absolvoval také u profesorů Marcela Baudeta, Nauma Gruberta, Avedise Kouyoumdjiana, Viktorie Švihlíkové, Martina Kasíka, Kirilla Gersteina a Grigory Gruzmana.

Koncertoval v řadě evropských států. Poprvé hrál s orchestrem v deseti letech. Několikrát vystoupil s Mladými brněnskými symfoniky, s Filharmonií Bohuslava Martinů, s Orquesta Filarmónica de Málaga, s PKF - Prague Philharmonia, s Moravskou filharmonií Olomouc a s Filharmonii Brno. Aktivně se věnuje komorní hře a od roku 2019 je stipendistou Akademie komorní hudby. Několikrát nahrával pro Český rozhlas a objevil se v několika dokumentech a dalších pořadech českých i zahraničních televizních stanic.

Za podporu vděčí nadacím Jan Hus Foundation, The Kathleen Trust, Help Musicians, Drake Calleja Trust, Českému hudebnímu fondu a Ministerstvu kultury ČR.

Kořeny brněnské filharmonie sahají do 70. let 19. století, kdy v Brně mladý Leoš Janáček usiloval o vznik českého symfonického orchestru. Dílo slavného skladatele 20. století je ostatně nejvýznamnější programovou položkou tělesa, které je považováno dodnes za jeho autentického interpreta.

Dnešní **Filharmonie Brno** vznikla v roce 1956 sloučením rozhlasového a krajského orchestru a od té doby patří svou velikostí i významem k české orchestrální špičce. Na svých turné provedla na tisíc koncertů v Evropě, v Latinské Americe, na Dálném i na Blízkém východě. Je pravidelným hostem světových i českých festivalů, kde často spojuje umělecké síly s Českým filharmonickým sborem Brno. V sezoně 2022/2023 uspořádala turné po Velké Británii a Spojených státech a navštívila řadu renomovaných pódii (Festival Rheingau, festival Ars Electronica v Linci, Grosses Festspielhaus v Salcburku, Gewandhaus v Lipsku).

Orchestr pravidelně natáčí pro Český rozhlas a Českou televizi. Kromě realizace nahrávek pro řadu společností zakládá filharmonie v roce 2020 svůj vlastní nahrávací label Filharmonie Brno, kde doposud vydala 6 titulů. Nahrávka *12. symfonie* Philipa Glasse byla nominována v roce 2022 na cenu ICMA.

Dějiny orchestru prošla řada českých a světových dirigentských osobností jako Břetislav Bakala, František Jílek, Petr Altrichter, Jiří Bělohávek, Sir Charles Mackerras, Jakub Hruša nebo Tomáš Netopil. Od sezony 2018/2019 je šéfdirigentem a uměleckým ředitelem Filharmonie Brno Dennis Russell Davies.

Od roku 2000 pořádá filharmonie letní open air festival na brněnském hradě Špilberk, v roce 2012 se stala pořadatelem renomovaných festivalů Moravský podzim, Velikonoční festival duchovní hudby a Expozice nové hudby. Zaštiťuje mezinárodně proslulý dětský sbor Kantiléna, od roku 2010 se podílí na festivalu mladých hudebníků Mozartovy děti, v roce 2014 zakládá svou Orchestrální akademii.

Filharmonie Brno je dnes nejen silným hráčem na poli symfonické hudby doma i v zahraničí, ale i předním organizátorem hudební sezony druhého českého města, aktivním festivalovým pořadatelem, kreativním lídrem orchestrální dramaturgie a inovativním tvůrcem široké škály edukativních programů. Působí v neorenesančním Besedním domě, „brněnském Musikverein“ z dílny Theophila von Hansena z roku 1873, který v této sezoně 2022/2023 slaví 150. výročí. Těší se na nový moderní koncertní sál, který navrhuje tým architektů Tomasz Koniora a Petra Hruši a akustika Yasuhisa Toyoty.

Dennis Russell Davies (1944) se narodil ve městě Toledo v Ohio a vystudoval proslulou newyorskou Juilliard School. Soustavně dirigoval jako hudební ředitel komorního orchestru v Saint Paulu v Minesotě (1972–1980), v letech 1977–2002 byl také šéfdirigentem newyorského Orchestru amerických skladatelů a v letech 1991 až 1996 hudebním ředitelem Brooklynské filharmonie. Od roku 1980 trvale žije v Evropě, a to nejprve v Německu jako hudební ředitel Stuttgartské státní opery (1980–1987), šéfdirigent orchestru Beethovenhalle v Bonnu, hudební ředitel Bonnské opery a Beethovenova festivalu (1987–1995). Se Stuttgartským komorním orchestrem nasmlal jako jeho šéf (1995–2006) na CD komplet 107 Haydnových symfonií.

Během následujícího trvalého pobytu v Rakousku byl (od roku 1997) profesorem dirigování na salcburském Mozarteu a šéfdirigentem Symfonického orchestru Vídeňského rozhlasu, roku 2002 se stal (na patnáct let) šéfdirigentem Brucknerova orchestru a ředitelem opery Zemského divadla v Linci; tam mu byl také v roce 2014 udělen titul Generálního hudebního ředitele. V letech 2009–2016 měl též úvazek šéfdirigenta symfonického orchestru v Basileji.

Mezinárodní kritika označuje Daviese za odvážného interpreta klasického (!) repertoáru, ježž nezanedbává při svém poučeném zájmu o novou a nejnovější tvorbu, živeném trvalou spoluprací a osobními vztahy s významnými soudobými tvůrci; mezi ně patří (nebo patřili) Luciano Berio, William Bolcom, John Cage, Philip Glass, Heinz Winbeck, Aaron Copland, Lou Harrison, Laurie Anderson, Arvo Pärt, Hans Werner Henze, Kurt Schwertsik, Thomas Larcher, Balduin Sulzer a Manfred Trojahn.

Jako dirigent nebo klavírista (nebo obojí současně) vydal Davies víc než 80 hojně oceňovaných snímků: kompletní symfonie Brucknerovy, Haydnovy, Honeggerovy a Glassovy, se svou ženou, klavíristkou Maki Namekawou, natočil mj. Beethovenova *Fidelia* a Mozartovu *Kouzelnou flétnu* v Zemlinského aranžmá pro čtyřruční klavír nebo Šostakovičovu *Čtvrtou symfonii* ve skladatelově úpravě pro dva klavíry.

V roce 2009 byl Dennis Russell Davies zvolen za člena Americké akademie umění a věd, v roce 2014 jej francouzské ministerstvo kultury jmenovalo komandérem Řádu umění a literatury a v roce 2017 obdržel od rakouské vlády Rakouský čestný kříž za vědu a umění I. stupně. Od sezony 2018/2019 stojí v čele Filharmonie Brno jako její šéfdirigent a umělecký ředitel. Od podzimu 2020 je i šéfdirigentem rozhlasového orchestru MDR v Lipsku a hostujícím profesorem na Janáčkově akademii múzických umění v Brně.

Fanfáry z Janáčkovy Sinfonietty provádí žáci ZUŠ a Konzervatoře Brno:

Oldřich Engelhart, Petr Otěpka, Vít Štěpánek, Josef Klement, Adam Stibor, Pavel Prkna, Klára Palánová, Jiří Ambroš, Tomáš Klusák, Jindřich Škarohlíd, Jan Neužil, Ondřej Kozel, Vojtěch Macek, Filip Bartoš, Aleš Kohoutek, Martin Chudík, Tomáš Kumpan, Marek Rapáč, Jan Otěpka, Ondřej Čechovský, Marek Chrást, Michael Dzeiža, Tomáš Votava

Spolu s Filharmonií Brno při provedení Dvořákovy 8. symfonie vystupují žáci ZUŠ a hudebních škol:

housle Michaela Oprchalová, Tomáš Bargel, Emílie Jonáková, Anna Hanzelková, Alžběta Kosíková, Marcela Danihelová, Anna Musilová, Štěpán Šnajdr, Jindřich Vlach, Ondřej Gratel, Jonáš Heger, Adéla Hegerová

violy Tereza Votánková, Vojtěch Munduch, Edita Munzarová

violoncella Jan Řepka, Magdalena Bártková, Benjamin Svirák, Dorothea Mitášová, Alžběta Mottlová

kontrabasy Anna Skříčková, Oldřich Engelhart, Alexandr Doležel, Jan Hajný

flétny Iona Randall, Nela Vokurková, Jana Zbořilová, Adéla Borkovcová, Lukáš Ondruš, Sussane Walterová, Alžběta Kramná, Alžběta Martínková, Zuzana Kýrová

hoboje Marie Nanjo, Eliška Krejčí

klarinet Berenika Múdra, Jana Hlaváčková, Miroslav Mezihorák, Anna Máčelová, Matěj Baše

trubky Petr Otěpka, Adam Stibor, Kozel Ondřej, Adam Jati, Klára Palánová, Pavel Oprchal

trombon Marek Rapáč

tuba Ondřej Vajdík

Zúčastněné ZUŠ a hudební školy:

ZUŠ Veverí, ZUŠ Brno Smetanova 8, ZUŠ Františka Jílka, ZUŠ Bílovice nad Svitavou, ZUŠ Dolní Bojanovice, ZUŠ Kyjov, ZUŠ Orchidea, ZUŠ Židlochovice, ZUŠ Veselí nad Moravou, ZUŠ Pavla Křížkovského, ZUŠ Velké Bílovice, ZUŠ Vítězslavy Kaprálové, ZUŠ Charbulova, ZUŠ Židlochovice, SZUŠ Universum, ZUŠ PhDr. Zbyňka Mrkose, ZUŠ Dubňany, ZUŠ Ořechov, ZUŠ Jaroslava Kvapila, ZUŠ Vídeňská, ZUŠ Strážnice, ZUŠ Kuřim
Konzervatoř Brno

Zveme vás do naší 68. koncertní sezony, která je již v prodeji. Abonmá si můžete prodloužit nebo koupit on-line z pohodlí domova, rádi vás přivítáme také v našem předprodeji v pracovní dny od 12 do 18 hodin.

Vybírat můžete z několika abonentních řad: v Janáčkově divadle se můžete těšit na řady s velkými symfonickými díly: **Oslavnou a Temperamentní**. V Besedním domě pak na řadu **Noblesní a Komorní**. Kromě toho si můžete vychutnat cyklus **jazzový, rodinný, mladistvý, pěvecký** a také sérii **mimořádných koncertů**.

Chcete-li si sestavit abonmá sami podle vlastní chuti, využijte **Sezonu na míru**, díky které získáte slevy už od tří koncertů.

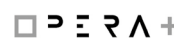
Podrobné informace najdete na filharmonie-brno.cz/abonma.

Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas, vypnuli mobilní telefony a během koncertu nefotografovali. Po jeho začátku není vstup do sálu umožněn. Změna programu a účinkujících vyhrazena.

Ve spolupráci se ZUŠ Brno, Smetanova 8.

Za podporu a spolupráci děkujeme

Vydala Filharmonie Brno v roce 2023 nákladem 350 výtisků
texty Jiří Beneš, Veronika Firkušná, Vítězslav Mikeš
produkce Printeco s.r.o.
redakční uzávěrka 51612023

Prodej vstupenek

- on-line: www.filharmonie-brno.cz
- v předprodeji Filharmonie Brno, Besední, 602 00 Brno
☎ +420 539 092 811, e-mail: predprodej@filharmonie-brno.cz
PO-PÁ 12:00-18:00 h
- ½ hodiny před koncertem v místě jeho konání

Filharmonie Brno, příspěvková organizace
Komenského náměstí 534/8, 602 00 Brno, ☎ +420 539 092 801
www.filharmonie-brno.cz, www.salprobrno.cz

jihomoravský kraj

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno.
Vybrané koncerty se konají za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a Jihomoravského kraje.

www.filharmonie-brno.cz
www.salprobrno.cz

